

عنوان مقاله:

کاربرد تحلیل گفتمان انتقادی در هنر اجتماعی

محل انتشار:

سیزدهمین کنفرانس بین المللی زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

راضیه زارعی - دانشجوی دانشگاه ارم شیراز

خلاصه مقاله:

از بین روشهای پژوهش کیفی، روش تفسیری زبان مینا کاربرد زیادی در فهم و تبیین ساز و کارها و پویایی هنری - اجتماعی دارند و نگاه عمیق و انتقادی بر مسائل هنری را ممکن می سازد. با این وجود استفاده از این روشها تا به حال از سوی پژوهشگران خیلی مورد توجه قرار نگرفته است. به این منظور این مطالعه به بررسی کاربرد تحلیل گفتمان انتقادی در هنر اجتماعی پرداخته است. تحلیل گفتمان انتقادی که جنبش تحقیقاتی بین رشته ای رو به رشد است که از چندین رویکرد نظری و روششناختی متمایز برای مطالعه زبان تشکیل شده است. رویکردهای چندگانه تحلیل گفتمان انتقادی به طور صریح یا ضمنی تلاش می کنند تا بین پدیدههای اجتماعی خرد، میانی و کلان پیوند برقرار کنند و تحلیل های گفتمانی را به ترتیب در این مقیاسها ترسیم کنند. در این مطالعه ابتدا توضیحاتی در ارتباط با تحلیل گفتمان انتقادی و نظرات گوناگون مطرح شده در مورد آن آورده شد. سپس کاربرد این روش در هنر شرح داده شد. نتایج نشان داد که این روش می تواند در تحلیل روابط قدرت در شناخت ایدئولوژی های ساختار بخش و پیامدهای اجتماعی آن مفید باشد اما مطالعات بیشتری لازم است تا نقاط ضعف و قوت این روش را بیشتر مورد بررسی قرار دهند.

کلمات کلیدی:

تحلیل گفتمان انتقادی، رویکرد نظری، پدیدههای اجتماعی، هنر اجتماعی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1582883>

